

men Næringen fortsættes ligefuldt. Man kan jo ikke eftergive en saadan Restance. Indenrigsministeren har ingen Bemyndigelse dertil, og han holder fast paa, at Communerne heller ikke kunne eftergive saadanne Restancer for deres Vedkommende. Først naar det bliver oplyst, at Restancerne ere ueholdelige, bliver der efter Correspondance med Finantsministeriet meddeelt Tilladelse til, at Restancerne maae udgaae som ueholdelige. Finantsministeriet giver Tilladelse dertil for Statskassens Vedkommende under den Betingelse, at Restancerne saa ogsaa blive udslettede for Communerens Vedkommende.

Seg gaaer nu over til Vædringsforslaget under Nr. 12. Naar den ærede Ordfører beklagede, at jeg har stillet mig saa ugunstigt mod dette Vædringsforslag, som jeg har gjort, da behøver jeg ikke at forsikre ham om, at det ingenlunde er skeet, fordi jeg ikke skulde være saa velvillig stemt mod Kjøbstæderne, som det er muligt, at Nogen kan være, men det er begrundet i, at jeg finder, at vi, saavidt muligt, bør begrænde den her foreslaaede Lov til det, der er antydet i dens Titel, nemlig til at blive en Lov om Brændeviinshandel paa Landet, og altsaa ikke dert indblaae noget som helst Forhold, som vedrører Kjøbstæderne. Dersom den her foreslaaede Lov bliver vedtaget, saaledes som den er forelagt af Regjeringen, og derefter emanerer som Lov, saa bliver Forholdet i Kjøbstæderne jo aldeles uforandret, som det hidtil har været. Lad saa den vorde Kjøbstadecommissionen undersøge Forholdene i Kjøbstæderne, lad den nøie prøve og veie, hvilke Foranstaltninger der bør og kunne træffes for at opbjaelpe Kjøbstæderne, og finder den saa Anledning til at fremkomme med Forslag i den Retning, som ved Vædringsforslaget er antydet af det ærede Udvalg, ja saa kan det jo komme frem. Seg troer ikke, at der ligger nogen overordentlig vid Mark aaben for den paatænkte Kjøbstadecommission; jeg troer ikke, at den vil have overordentlig let ved at finde de Foranstaltninger, der kunne og bør træffes for at opbjaelpe Kjøbstæderne; men hvorfor skal man saa tage denne ene bort, som her foreligger? Det forekommer mig derhos ogsaa i det Hele besynderligt, at det ærede

Udvalg kan lægge en saa overordentlig stærk Vægt paa den af det under Nr. 12 foreslaaede Bestemmelse. Det seer jo derefter ud, som om der her var Tale om en overordentlig betydelig Sum; men det Hele, hvorefter det dreier sig, er jo 23,000 Rdl. om Aaret, hvilke nu indgaae i Statskassen, men som efter Forslaget vilde tilfalde Communekasserne. Disse 23,000 Rdl. skulde efter Forslaget fordeles mellem Landets Kjøbstæder. Hvis jeg nu ikke husker feil fra den Tid, da jeg lærte min Geographi, saa er der vistnok omtrent 70 Kjøbstæder heri Danmark, derunder indbefattet de bornholmste, og naar vi fordele 23,000 Rdl. paa 70 Kjøbstæder, saa bliver det circa 330 Rdl. til hver. Men troer man nu virkelig deri at kunne finde nogen betydelig Hjælp eller Understøttelse for Kjøbstæderne? Den ærede Ordfører kom tilbage til den Ytring af mig ved denne Sags første Behandling, at en Bestemmelse om, at Afgiften af Brændeviinshandel udeelt skulde tilfalde Kjøbstædernes Communekasser, ikke alene var afhængig af mit, men tillige af en anden Ministers Samtykke, og han oplyste mig i den Anledning om, at denne anden Minister havde meddeelt Udvalget, at han for sit Vedkommende ikke havde Noget derimod at erindre. Seg maatte nu rigtignok meget have ønsket, at Udvalget, naar et saadant Samtykke var indhentet hos min Collega, saa havde udtalt sig bestemt i sin Betænkning og deri havde meddeelt, at det havde henvendt sig til Finantsministeren og af ham faaet en bestemt Tilfjendegivelse om, at han ikke vilde modsætte sig et Forslag, der gik i den Retning, som af Udvalget er foreslaaet. At Finantsministeren skulde stille sig aldeles ubetinget gunstigt til et saadant Forslag, maa jeg dog næstendeels betvivle. Man maa jo nemlig vel lægge Mærke til, at Afgiften for Landet og Kjøbenhavn, som allerede igaar af mig omtalt, staar i en meget nær Forbindelse med Afgiften for Kjøbstæderne, og de Herrer kunne være fuldkomment forvisse om, at, dersom de sætte den foreslaaede Bestemmelse om Kjøbstadafgiften ind her i Landstinget, saa vil jeg faae en tilsvarende Bestemmelse om Landdistricterne sat ind i Folkethinget. Men saa er det dog virkelig et Spørgsmaal, om Finantsministeren uden videre